وزیره (ناول)

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال: نعمت الله رحيمي

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

............کتاب پېژندنه:..

د کتاب نوم: **وزیره (ناول)**

لیکوال: **نعمت الله رحیمي**

اړیکه: **Niamatullahr3@gmail.com**

کمپوز: **خپله لیکوال**

د خپریدو کال: **2021 زیږدیز ـ ۱۳۹۹المریز کال**

....

ددې کتاب چاپ، پر وېب پاڼو او ټولنیزو رسنیو د خپرولو حقوق له لیکوال سره خوندي دي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماښام وخت و، د کور مخې ته ناست وم، د غرو څوکې د لمر کیناستو پر وخت سرې ښکاریدې، موبایل مې له جېب راوباسلو، ډېټا مې چالانه کړه، د میسج شرنګ شو، ځیر شوم ورته د کاکا میسج و، لیکلي وو:

- حمزه زویه! که ماخستن چې د پلار راغی ماته پر واټسپ زنګ وکړه، یو څه مهمه موضوع ده.

ددې میسج ځواب مې لیکلو چې بل میسج راغی لیکلي وو:

- او ستا په ګټه دی، ته افغانستان کې ډېر په تنګ یې

مسیج ته په کتلو مسک شوم، د کور خوا مې منډه کړه، دروازه مې خلاصوله چې ملګري مې را غږ کړ:

- حمزه! راځه تراوسه وخت دی، یوه لوبه وکړو

- د څه شي لوبه؟

- یاره! هره ورځ لډو کوو کنه

ور روان شوم، بر په تیږو ناست وو، درې نور ملګري هم ورسره وو، یو ملګري مې وویل:

- حمزه نن یې درنه ګټو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شیبې چُپ شوم، وروسته مې وویل:
- ویې ګټې! زه هسې درنه همدې ورځو کې ځم

ملګري رډ رډ را وکتل ومې ویل:
- سترګې دې مه راباسه، ځم درنه هسې تاسو بیکارانو سره زه هم بدنامه یم
ملګرو څه ونه ویل، لنډه شیبه وروسته یو ملګري ورو وویل:
- ښه! سیي ده ولاړې

غوصه شوم موبایل مې را پورته کړ ومې ویل:
- افسوس! چې اوس باور نه کوئ چې کله تللم بیا ګورئ
ملګري په خندا شول زه همداسې ترې را روان شوم، ترڅو کور ته رسیدم ځان سره مې همدا دعاګانې کولې چې کاش کاکا مې ور وغواړي...

د شپې ډوډۍ مو وخوړله پلار ته مې وویل:
- بابا! لمونځ د نن په کور کې وکړه د کاکا درسره څه ضرور کار دی زنګ راوهي
- سمه ده! چې بیا څه وایي، حتماً بیا یې وچې میوې ته زړه شوی
- خیر بابا تراوسه خبره مالومه نده، چې زنګ ووهي پوی به شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا خبرې مو کولې چې پر واټسپ زنګ راغی، ځواب مې ورکړ کاکا مې و، ويې ويل:
- بچی! پلار ته دې موبايل ورکړه

موبايل مې پلار ته ورکړ د بابا عادت دی موبايل کې خبرو کولو وخت د باندې وځي، دا ځل هم د باندې لاړ ډېر وخت يې خبرې کولې غوږ مې نيولی وو خو پلار صرف هو هو ويل د کاکا غږ نه راتلو، شيبه وروسته پلار خدای پاماني وکړه، ما خونې ته را منډه کړه لنډه شيبه وروسته بابا هم خونې ته را دننه شو، غلی ناست و، زما زړه درزيدو چې ويې ويل:
- حمزه! سبا به دې له مور پيسې واخلې ځانته پاسپورټ جوړ کړه ځان مې ناګمانه ونيولو، ومې ويل:
- خو ولې بابا؟
- لريکه کاکا دې ښه وايي دلته له تا څه نه جوړيږي، هلته يې د کوم افغاني ملګري هوټل کې درته کار پيدا کړی، د ويزا کارونه هم د هغې هوټل مالک درته جوړوي
سرمې وښورو ومې ويل:
- سمه ده، ښنګه چې ستاسو خوښه وي

ورځ سبا شوه، خو ټوله شپه ويښ وم، اختر و پر ما، د سهار وخت کې مې سترګې پټې شوې وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور راباندې غبږ وکړ:

- پاځه وه، انګریزه! له ځان نه دې سر له اوسه انګریز جوړ کړی.

راویښ شوم، په منډه مې مخ او لاس ومینځل، مور ته مې وویل:

- ادې پیسې راکړه! چې پاسپورټ جوړول ډېر وخت نیسي.

مور پیسې راکړې، له کور را ووتلم، په لاره مې ملګری ولید ویې ویل:

- راځه حمزه لټو وکړو

- ما خو تیر ماښام وویل تاسو ونه منله، زه ځم

- خو چیرې ځې، اوس خو ووایه

- اوس خو د پاسپورټ ریاست ته ځم، پاسپورټ جوړوم، خو په راتلونکې اونۍ کې به درنه والوځم، امریکا ته!

- ښه! داسې ده

خوشحاله وم، په سندرو سندرو په لاره روان وم...

- دوه ورځې وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسپورټ مې جوړ شوی وو، همدې ورځ باندې مې له یو نږدې پوسته خانې څخه را واخیست سفارت ته مې تسلیم کړ، دوه یا دریو ورځو کې د ویزا او تګ نور کارونه خلاصیدل...

د مازدیګر وخت و، ملګري مې راغلي وو کیسې مو کولې ملګرو منلې وه چې زه بهر ته ځم، نو عجیبې عجیبې پوښتنې یې کولې، همدا وخت وو چې پلار مې له دندې راغی زه یې ولیدم را غږ یې کړ:

- وه حمزه راځه کور کې خپلې جامې او اړین شیان ټول کړه، کاکا د زنګ وهلی وو چې له سفارت کارونه ژر خلاصیږي شاید سبا ته یې ټول کارونه خلاص شي.

- سمه ده، دا دی درغلم

لنډه شیبه وروسته کور ته لاړم...

- د تګ ورځ

ماښام کیدونکی و، د خدای پامانۍ لپاره ټول لرې او نږدې خپلوان راغلي وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور وتلو بیک مې موټر کې کېښود زه د خدای پامانۍ لپاره مور ته ورغلم لاس مې ښکل کړه ورته چې خپل له پلو لاندې یې یو پیاز را وویست ویې ویل:
- زویه! که په لاره دې زړه بد بد کیدو نو دا بوی کړه، رک روغ به شي.

خندا راغله خو د مور په خاطر مې څه ونه ویل پیاز مې واخیست، له کور روان شولو...

هوایي ډگر ته ورسیدم، راسره راغلي خپلوان بیرته ولاړل...
لومړی ځل مې و، چې الوتکه کې کښېناستم نو ځکه لومړی لږ وېریدم په سترگو مې لږ تیاره وه، خو لومړی تر دوبۍ پورې سفر لنډ و، ژر ورسیدو له هغه وروسته تر امریکا اوږد سفر و، ویده شوی وم د الوتکې کېناستو وخت انونسمېنټ را ویښ کړم...

هوایي ډگر څخه را ووتم، موبایل مې له جیب را وویست، غوښتل مې زنگ ووهم خو پام مې نه و، چې زما موبایل کې د افغانستان سیم کارټ پروت دی، څو شیبې په تمه وم، پر یو څوکۍ کښېناستم، مخکې مې سترگې د خلکو پر یو قطار ولږیدې د تولو لاس کې سپینې ورقې وې، له لرې ښکاریدل چې د هغو مسافرو نومونه دي چې دوی ورته په تمه دي، همدا شیبه د ځینو فلمونو صحنې رایادې شوې چې له هوایي ډگر همداسې په بهر ملکونو کې مسافر خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستنی همسفر پيدا کوي، لرې وو نومونه سم نه ښکاريدل څو گامه ور مخکې شوم د يوه لوړ نري ځوان په لاس کې سپينه پاڼه وه سرچپه يې لاس کې نيولې وه، لږ مې سر ور کوږ کړ زما نوم پرې ليکلی و، په زړورتيا ورغلم ومې ويل:

- اوهووو! وروره يو ساعت شو را گرځم خو زه نه پوهيدم چې ما پسې داسې څوک ليږلي چې نوم نشي لوستی او سرچپه دی

ځوان ځير شو کتل يې راته له جيب يې موبايل را وويست يو ځل يې موبايل ته وکتل بيا يې ماته وکتل ورو يې له ځانه سره وويل:

- هو هو همدا دی

ما ترخه مُسکا وکړه ومې ويل:

- مطمئينه شوې؟ اوس لاړ شو

- ځو ځو لا اوږد سفر مخکې لرو دومره الوتکې را ورسولې نور به د ځمکې سفر وي

- نو نور چيرته؟

- هوټل دلته نه دی، د امريکا په يو خيالي سيمه کې دی

- هغه نو کوم ځای دي؟

- اريزونا!

دواړه غلي شوو، خپل بيک مې راسره واخيست موټر ته پورته شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

الوتکه کې مې خوب کړی و، خو الوتکې به یوه یوه جېه وخوړله راویښ به شوم ځکه مې خوب سم نه و پوره...

موټر حرکت وکړ پښتو سندره چالانه وه، د امریکا په سړکونو د پښتو سندرو هم بېل خوند وي، سندرې ته غوږ وم سترګې مې پټې شوې...

ویده وم ساعتونه تیر شوي وو، سترګې مې خلاصې کړې د موټر جلب باندې ځوان را وکتل مُسک شو ویې ویل:

- را ویښ شوې؟ ښه خوبونه دې ووهل

- هو والله!

- دا دی له دې ځایه د اریزونا نه ختمېدونکې دښته او بې سارې ښکلا پیل کیږي

ریښتیا هم! اریزونا یې د خپل نوم په شان عجیبه ښکلا درلوده، د سرو خاورو دښته، د دښتې منځ کې تک تور سړک، ځای ځای واړه او لوی عجیب غرونه، او د سرې دښتې منځ کې د کاکتوس لوی او کوچني بوټي...

شیبه وروسته ځوان وویل:

- نور زموږ منزل را رسیږي دا چې دا د اریزونا لومړي سرونه دي، هوټل دلته دی ځکه مسافر که وږي وي که نه وي، خو دلته له شوقه حتماً راځي که دلته څه ونه خوري نو له ځانه سره یې وړي.

- ښه ډیر ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- او هو آغه ويني؟
- څه؟
- هغه کوچنی کور.
- هو
- هلته به ستا د اوسيدو ځای وي، خو بدبختانه...
- خو بدبختانه څه؟
- هههه! ټوکې کوم ستا د خونې ملګرې لږ شيشکه ده

سترګې مې رډې رډې را ووتلې چې د خونې ملګر ې مې انجلۍ ده، ورو مې وويل:
- نو زما سره به يوځای وي؟ انجلۍ؟
- خود نو دا خو امريکا ده دلته دا خبرې عادي دي

غلی شوم لنډه شيبه وروسته ځوان وويل:
- خو خپه کيږه مه فيرنګۍ نده افغانۍ ده
د سر په ښورولو مې د هو اشاره وکړه، موټر لا روان و، لږ مخکې موټر ودريدلو، له موټر ښکته شوم...

هوټل ته دننه شوم، ځوان راپسې و، ورو يې غوږ کې راته وويل:
- هغه بهرام کاکا دی، د هوټل مالک
- ښه اوس ورشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خود ورشه، ګوره صاحبه دلته امریکا ده که بې زړه توب دې وکړ نو دلته ژوند نشې کوی...
ځان مې ښه قوي ونيولو څو ګامه مخکې ولاړم، ومې ویل:
- سلام علیکم! بهرام کاکا

بهرام کاکا په اندام لوی او قوي سپین ږیری و، راته څېر شو ویې ویل:
- وه حمزه زویه پخير پخير، په خیر خو را ورسیدې؟
- مننه کاکا بیخي ښه سفر و
- کینه زویه ولې ولاړ یې

کنښیناستم لومړۍ ورځ وه، د ملیمه غوندې مې قدر وشو، د شپې تر ناوخته ناست وو، همدې وخت کې مې کور ته هم زنګ ووهلو، د فیسبوک سټوري ته مې هم خپل د پخير رسیدو خبره پوسټ کړه، شپې ۹ بجې کیدونکې وې چې کاکا بهرام غږ کړ:
- شوکته زویه! راشه حمزه ته یې د اوسیدو ځای ور وښایه
بیرته ځواب تر غوږ نه شو ومې ویل:
- بهرام کاکا
- وایه زویه
- د اوسیدو ځای خو ما لیدلی لږ مخکې دی له هوټل که څوک نه وي زه خپله ولاړ شم؟
- خو تا څه لیدلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه ځوان چې هوایي ډګر ته راپسې ر اغلی و، ډېر ځایونه یې راته وښودل الله د خیر ورکړي
- ښه نو زویه چې داسې ده ورشه، ماشا الله له لومړۍ ورځې د ځان راته ګران کړ
مُسک شوم ومې ویل:
- امم! خو د هغه کور کلۍ راکړه چې ولاړ شم
- څه زویه پخیر لاړ شې کور خلاص دی، هغه پکې ده

روان شوم...
څو دقیقې وروسته همغه زما د اوسیدو کور ته ورسیدم، د کور مخې ته سړک وو، یو لویه څوکۍ هم ایښې وه، یوه شېبه مې د کښېناستو نیت وکړ
کښېناستم هوا نسبتاً سړه وه ډېر خوشحاله هم وم سوچونه مې کول، چې د یو غټ ټېلر د هارن غږ مې سوچونه را خراب کړل، ځانه سره مې وویل:
- امم! خو دلته خوب کول هم سخت دي...
همدا خبره مې کوله چې د کور له کړکۍ غږ وشو په انګریزۍ کې یې وویل:
- ته څوک یې؟ هلته څه کوې څه له هغه ځایه ورک شه
شاته مې وکتل پوی شوم چې هغه شیشکه همدا ده، کور ته ورننږدې شوم هغې بیا وویل:
- ګوره څه ورک شه، ګني پولیسو ته به زنګ ووهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې ویل:
- زه حمزه یم، بهرام کاکا وویل چې زه به هم دلته اوسیږم
غلې شوه، ترخه مُسکا یې وکړه ویې ویل:
- وبښه! صبر زه درځم دروازه خلاصوم

لنډه شیبه وروسته یې دروازه را خلاصه کړه، د هغې د مخ هینداري ته سوچ وړی وم، دنګه ونه یې وه، ویښتان یې خلاص پریښي وو، غټې او مړې سترګو یې عجیب تاثیر راباندې وکړ ګني زه د هرې انجلۍ کیسه کې نه کیږم، همداسې مې ورته کتل چې ویې ویل:
- اوووی! صاحبه په شا دې دننه نشم وړی نور نو خپله تشریف راوړه
دروازه یې خلاصه پریښوده دننه ولاړه زه هم ورو ورو دننه شوم...
عجیبه غوندې کور و، پخلنځی د خوب تخت د کښېناستلو کوچونه ټول یو ځای کې وو، نو ومې ویل:
- دا نو څه رقم کار شو دا کوم ماډل کور دی؟
- ته په څه پوهیږې دې ته ستوډیو اپارټمېنټ وایي
- هرڅه چې وي نو دلته خو بله خونه هم نشته نو زه او ته به چیرته ویده کیږو؟ یعنې جلا خونه نشته؟؟
- نه ولې نه هغه تخت دی دواړه به یو ځای پرې ویده کیږو

عجیب حس مې وکړ زړه مې باغ باغ شو، په احساساتو راغلم ومې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نو اوس په ریښتیا زه او ته به یو ځای ویده کیږو؟

هغې لومړی ترخه مُسکا وکړه، لنډه شیبه وروسته یې په غوصه وویل:
- نور څه خدمت وي؟ ولې زه ستا ښځه یم چې یو ځای به ویده کیږو تا به امریکا فلمونو کې لیدلي وي خو دلته هم ادب او عزت په نوم څه شته

چُپ شوم، رنګ مې واوښت بیا یې وویل:
- ته ما پیژنې؟
- نه نو څه د پیژنم؟ څوک یې؟
- زه وزیره یم وزیره! ماسره ځان مه وهه ورشه پر کوچ پریوځه تخت زما دی
لومړی ځل و چې د یو انجلۍ تر تاثیر لاندې راغلی وم، سر مې ښکته واچولو روان شوم، ورو مې مخ ور واړولو ومې ویل:
- خو ته دې څه شي وزیره یې؟

بد بد یې را وکتل په لوړ غږ یې وویل:
- آاااه! تاته یې څه زه د خپل ژوند وزیره یم، ځه ویده شه ولاړم، پر کوچ پریوتم، موبایل مې را واخیست سیم کارټ خو نه و، میوزیک پلېیر مې خلاص کړه، موبایل مې یو ورځ مخکې له انګریزي سندرو ډک کړی وو ځکه چې دلته خو امریکا ته پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرې خو څوک نه اوري، د یوې انګریزۍ سندرغاړې یوه سندره مې پلې کړه، شیبه وروسته یې د خپل خوب له ځای را غږ کړ، په یو ورځ کې انګریز شوې؟ بند کړه زه ویده کیږم او بیا زما مخ کې دا انګریزي سندرې چالانې نه کړې، خبرو ته یې غوږ وم څه مې ونه ویل ویده شوم...

- ۲۰۱۸ میلادي کال

ښه مې یاد ده لومړۍ کار ورځ وه، د شپې تر ناوخته خوب نه راتلو ځکه ناوخته ویده شوم ځکه چې خوب مې ډېر کړی و، سهار هم وختي ویښ شوی وم، لومړی مې چې سترګې خلاصې کړې هغه مې ولیده سپین ټیکری یې پر سر وو پر جاینماز ناسته وه، سترګې مې نیمې پټې ونیوې چې ګُمان وکړي زه ویده یم، سلام یې وګرځولو سپین ټیکري کې ښکلې ښکاریده

د جاینماز یو کُنج یې ورټول کړ را پورته شوه، په ورو ورو زما خواته را نږدې شوه یو دم یې په زوره چغه کړه:

- انګریزه!!! ویښ شه لمونځ وکړه

ویښ خو وم، خو ژر مې سترګې خلاصې کړې نو ویې ویل:

- آفرین! دغسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمونځ مې وکړ، همداسې ناست وم له لمانځه وروسته خوب بیا خوند نه راکولو سهار وختي و، ځکه یو یو موټر پر سړک تیریدلو نور څه نشته وو، هغه یې پر خپل ځای کې څملاستلې وه، ما ور کتل چې له کمپلې یې سر را وباسو ویې ویل:

- خیریت دی؟ ولې راګورې انجلۍ دې مخکې لیدلې نده؟

هیڅ مې ونه ویل ځکه ما به تل ویل چې تر ما تیزه ژبه بل څوک نه لري خو ددې پر وړاندې به ګونګی شوم...

هغه له خپله ځای پاڅیده له ځانه سره یې ویل:

- وخت خراب وزیرې اوس نو دلته په بې غمه زړه خوب هم نه شو کوی څه چې ځان تیار کړو او ځو به پرون خو مو هسې رخصت وکړ

خبرې مې یې واوریدې پوی شوم چې ماته یې په رموز کې وویل چې ځان تیار کړه هغه حمام ته ولاړه تر هغې مخکې مې ځان تیار کړ...

دواړه تیار شوو، د هوټل په لوري پیاده پیاده روان وو، دا ځل اغلې وزیره چُپ وه ومې ویل:

- ستا نوم څه دی؟

- اممم! وزیره یم کنه

- پریږده نو زما پر تندي هم خر ندی لیکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لنډې شيبې وروسته يې وويل:
- زما نوم فاطمه دی، خو له دې نوم کرکه لرم لومړی کس يې چې تاته خپل نوم وايم ماته ټول نږدې ملګري وزيره وايي.
- وبښه شخصي پوښتنې کوم خو اوس يو ځای کار کوو کيدای شي ډېر وخت سره يوځای وو، خو له دې نوم ولې کرکه لرې؟
څو شيبې غلې وه، ويې ويل:
- پوهيږې؟
- په څه؟
- دا چې زما مور او پلار واده وکړ
- هههه! نو واده خو به يې خود کړی وي ځکه خو ته نړۍ ته راغلې
په غوصه يې وويل:
- اوس چې درته خپل د ژوند کيسه کوم نو چُپ اوسه

سر مې ښکته کړ ومې ويل:
- ښه
- اممم! تراوسه وختي دی هوټل ته پيرودونکې کم راځي، دلته به کينو

پر يوې څوکۍ کښېناستو شېبه وروسته هغې وويل:
- کله چې زما مور او پلار واده وکړ وروسته زما له زيږېدو هغوی پوی شول چې دوی د يو بل لپاره نه دي جوړ شوي، له يو بل يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

طلاق اخیستلو پریکړه وکړه، طلاق یې واخیست خو زه نه مور غوښتم ته هم پلار ځکه یې زه دې ۱ کال په عمر د سړک په سر پریښودم، او له هغې ورځې بهرام کاکا له سړک پورته کړم تراوسه یې د خپلې سکه لور په څیر لویه کړې یم، کار کول مې عادت شوی ګڼي بهرام کاکا د خپل لاس سپکولو لپاره زه له سړک نه یم پورته کړې هغه ډېر مهربانه انسان دی...

تر ډېره ورته غوږ وم سترګې مې ډکې شوې ځکه زه درک کوم چې ښځه (انجلۍ) ډېر یو معصوم ذات دی هغې را وکتل له دستکول یې ټیشو (کاغذي دستمال) را وویست ویې ویل:

- واخله! ولې مې احساساتي کوې زما لپاره تراوسه چا اوښکې ندي تویې کړې

مُسک شوم ومې ویل:

- ملګري؟

- امم! اول مې درته بد فکر کولو ځکه ته پوهیږې چې زمانه خرابه ده خو هو بس نور ملګري یو...

خوشحاله شوم، یو دم مې وویل:

- سمه ده! خو یوه بله پوښتنه؟

- اوهووو! ښه ووایه

- نو ته د واده خلاف یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه نه د واده خلاف نه یم خو واده باید په خپله خوښه وشي نه غواړم بله فاطمه نړۍ ته راشي...

خوشحاله وم، خو ددې کیسې په اوریدو خپه هم شوم ، هوټل ته ولاړو...

د کار لومړۍ ورځ راته ډېره سخته ښکاریدله خو د وزیرې په ملتیا داسې تیره شوه چې هیڅ پوی نه شوم د بیرته تگ وخت و، ټولو یې خپله ورځینۍ تنخوا واخیسته د بهرام کاکا په لور ورغلم همداسې ودریدم بهرام کاکا وویل:

- څه غواړې؟

شرمیدم ځکه غلی وم خو په زړه مې تیره کینښوده ومې ویل:

- تنخوا؟

بهرام کاکا ترخه مُسکا وکړه ویې ویل:

- څه ځغله، دا د ویزا او راتگ مصرف به څوک ورکوي، لومړی دې قرض خلاص شي...

- ښه، سمه ده

غلی روان شوم، چې بهرام کاکا غږ کړ:

- وه حمزه! دلته راشه

بیرته څو گامه شاته ولاړم ومې ویل:

- اممم کاکا؟

۱۲ ډالر یې راکړل ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- واخله دومره ظالم نه يم دا دې يو څو ورځو خرچې

مُسک شوم ومې ويل:

- مننه کاکا

وزيرې را غږ کړ:

- حمزه ژر راځه ګني ځم درنه

ور منډه مې کړه ورغلم

کور ته را ورسيدو، وزيره غلې وه ومې ويل:

- را وغږيږه زه خو سيم کارټ هم نه لرم چې فيسبوک وګورم

تراوسه مې دوه ځايه وړيا واى فاى پيدا کړى بس

وزيره په خندا شوه ويې ويل:

- ههههه! سبا به درته سيم کارټ واخلم خو په قرض

- مننه

- ښه نو تا ويل را وغږيږه صبر زه درته کيسه وکړم

- اممم څومره ښه وکړه

- داسې وه چې... نه پريږده يې نه يې وايم

- څه وشول ووايه نو

- نه پريږده بيا به وډار شې

- ښه پريږده يې زما د ويرې کيسې ندي خوښې

- نو خو صبر وايم يې

- نه نه نه

يو دم يې وويل:

- ته چُپ شه زه کيسه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی شوم کیسه یې پیل کړه:

- له دې ځای لږ ها خوا یوه پخوانۍ قلا ده، د سړک په سر ده کله چې تیاره شي تل نه خو کله کله لکه نن چې د چهارشنبې شپه ده نن هم داسې کېږي هلته چې کوم موټر تیرېږي هلته موټر خپل په سر بند شي کله چې موټر وان له موټر ورښکته شي هغه پخوانۍ قلا ته یې کش کړي او سبا ته یې له هغې ځای مړی را وباسي، مسلمانان وایي چې پیریان دي خو ددې ځای خلک بیا وایي چې یو کس ژوندی پاتې شوی لیدلي یې وو، وایي زامبي دي

په خندا مې وویل:

- ههههه! نور مې باور کولو خو دا زامبي چې دې وویلې پوی شوم چې هسې ډارول کوې

- زړه دې منې یې یا نه ما خو وویل

ولاړه پر خپل ځای کې خملاسته، زه ناست وم یو مې ساړه کېدل بل ویریدم خو ځان مې غیرت کې نیولی و، څو شیبې وروسته وزیرې را غږ کړ:

- ایف ډبلیو ۵۰ زره

- څه؟

- هاټسپاټ مې چالان کړی دا یې پاسورډ ده نیم ساعت وخت لرې بیا اوتومات بندیږي

- ههه ښه مننه ډیره زیاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه ويده شوم نو ښه شپه

واى فاى ونښليدو د ملګرو ډېر پيغامونه راغلي وو، داسې ملګرو راته پيغامونه راليږلي وو چې په کلونو مې ليدلي لا نه وو، ويريدم يوه کړکۍ خلاصه وه د خونې پردې خوځيدلو باندې هم ويريدم له انټرنيټ مې خوند وانه خيست چې د فيسبوک پر نيوز فيډ مې يو خبر وليد دې (يو ايس اې ټوډې) پاڼې خپور کړى وو ليکلي وو:
- د موسم د خرابيدو وړاندوينه شوې ځکه د اريزونا پر لويه لاره د لويو او وړو موټر تګ راتک تر راتلونکو ۲۴ ساعتو پورې بند دى، هيوادوال دې تر راتلونکي خبر په تمه وي.

له ځانه سره مُسک شوم او ويده شوم...

وخت ډېر ښه تيريدو، لومړى چې راغلم رنګينه امريکا راته خړه پړه ښکاريده خو نه پوهيدم چې وزيره به زما دې ړنګې بنګې امپراتورۍ رنګينه شهزادګۍ جوړيږي او زه هغه بې زړه امپراتور چې د مينې الهام راباندې راځي خو په پاڼو يې د ليکلو توان نه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمې وروسته به پیرودونکي کم وو، زموږ د ډوډۍ خوړلو وخت وو، ډوډۍ مو وخوړله وزیره پورته شوه، بهرام کاکا به وختي ډوډۍ خوړله ځکه شکر ناروغي یې درلوده، هغه ناست و، چای یې څکلو وزیره ورغله ویې ویل:

- کاکا! زه او حمزه به نن وختي لاړ شو

- ولې؟ خیریت و؟

وزیره مُسکۍ شوه ویې ویل:

- هو کاکا خیریت دی، حمزه سیم کارټ نه لري او ځینې نورې اړتیاوې یې دي بلد نه دی زه ورسره ځم، سیم کارټ به هم واخلو او نور ښیزونه هم.

بهرام کاکا ماته را وکتل، ویې ویل:

- ژر ژر دې ډوډۍ وخوره، دا انجلۍ لومړۍ ځل دی چاسره دومره مرسته کوي، ډېره بې پروا ده

ومې خندل، وزیرې وویل:

- ته هم کاکا، هههه!

له ځای مې پاڅېدم، لاسونه مې ومینځل او له هوټل د باندې ووتلو د سړک سره ولاړ وو، ومې ویل:

- راځه نو اوس د موټر سَیل ولې کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوهووو! بازار مخکې دی دلته بې د بهرام کاکا له هوټل صرف څو د چرګانو فارمونه دي، چرګان درته واخلم؟
- هههه! ښه سمه ده

يو ټکسي له لرې تر سترګو کيده، را نږدې شوه ودريدله، وزيره ته يې پورته وکتل په انګريزۍ يې وويل:
- ته همغه شيشکه يې ولله که...
موټر بيرته ولاړ وزيرې ورپسې غږ کړ:
- شيشکه به دې ادې وي!!!
ومې خندل، وزيرې وويل:
- ته اوس څه ته خاندې؟
- هههه! يو بل چا هم ويلي وو، چې ته ډېره شيشکه يې، خو!
- خو! څه؟
- خو، نه پوهيدم چې تاته ټول ښار شيشکه وايي، هاهاها!
- ځه موسم خراب دی، موټر نه پيدا کيږي اوس د پياده بيايم

همداسې ورو ورو روان وو، وزيرې ته مې ور وکتل ومې خندل وزيره په خپل دستکول په څټ ووهلم....
بازار ته ورسيدو سيم کارټ مو واخيستلو، وزيرې وويل:
- ته دلته اوسه، زه يو څه اخلم ژر راځم
شيبه وروسته وزيره له پلورنځي را ووته د ږيرې جوړلو ماشين يې لاس کې و، ماته يې راکړ، ومې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا څه کړم؟
- واخله له ځان نه دې څه جوړ کړي، په دې خپله ږیره اصلاح کوه

زه هم احساساتي شوم، نږدې مې دې مننې لپاره غیږه ورکړې وه خو شرم و، مننه مې ترې وکړه...

کور ته راورسیدو، په خبرو خبرو کې څنګه تیاره شوه هیڅ پوی نه شوم، امریکا کې تر ناوخته د ویښ پاتې کیدو فرهنګ نشته و، نو وزیره یې د خوب ځای ته ولاړه ما خپل موبایل د میز له سر را پورته کړ پر واټسپ مې پلار ته زنګ وکړ پلار سره مې خبرې وکړې، موبایل یې زما مورکۍ ته ورکړه مور وویل:
- څنګه یې زویه؟
- شکر بیخي ښه یم
- ښه شکر! سم خوراک خو کوې، نه چیرته هلته به اوس هغه برګر شیان خورئ وطني خواړه به له کومه شي
- نه نه مورې! دا زموږ هوټل چې پکې کار کوم په همدې افغاني خواړو مشهور دی
- ښه زویه! بس کار کوه اوس خو په خپلو پښو ودریدې نو زه به هم یوه ښایسته انجلۍ درته وګورم...

ژر مې وویل:
- نه نه مورې انجلۍ پسې ونه ګرځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ولې ولې زويه
- ولې نه بس هسې

موركۍ مې ډېر ټينګار وكړ، خو همرازه مې وه ومې ويل:
- بس مورې نور څه نه وايم خو اېنګور مې درته پيدا كړې
نيټ ضعيفه شو، خبرې ځاى پر ځاى پاتې شوې، وزيره يې نيغه په
ځاى كې كيناسته زما خواته راغله، رډ رډ يې را كتل ومې ويل:
- ته خو ويده وې؟
- نه نه ياره! خو ته دا څو ورځو كې بيا په چا مئين شوې؟
- تا زما خبرو ته غوږ نيولى و؟
- موبايل كې سمې چغې وهې نو كه غوږ ونيسم يا نه ټول يې اوري

چُپ شوم ويې ويل:
- خو ووايه په چا مئين شوى يې؟

غلى وم په زړه كې مې ويل:
- اوس څنګه درته ووايم؟ چې په تا مئين يم په يو نظر كې دې زما
زړه وړى، كه ووايم نو چيرته يې مني چې څنګه په دومره كم وخت
كې؟

يو دم مې وويل:
- مينه درسره لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ځیر شوه ویې ویل:
- هلکه! ته دا فلمونه کم ګوره
- ولې؟
- نو فلم خو نه دی، چې ډېرت ووایې مینه درسره لرم، مینه خو داسې نه کېږي

غلې شوم ومې ویل:
- په خدای چې لیدلې مې داسې ښکاري چې له کلونو دې پېژنم، ما به تل ویل چې څنګه یو څوک ټول عمر له یوې ښځې سره تیروي، خو ستا په لیدلو وروسته خدای ته دعا کوم چې که ته زما شوې زما د ژوند یو څو کلونو دې زیات شي، ځکه ستا سره مې وخت داسې تیریږي چې هیڅ نه پوهیږم

وزیره غلې وه، د خپل خوب ځای ته ولاړه را غږ یې کړ:
- خیر دا ستونزه به سبا حل شي
مُسک شوم ما ویل ګواکي سبا به هرڅه سم شي چې بیا یې وویل:
- سبا به بهرام کاکا ته ووایم چې دلته به یا زه اوسم یا حمزه، ما غلط درک کړې ښښنه غواړم ته هم دې نورو هلکانو په څېر یې، خپل اصلي رنګ دې وښودلو

رنګ مې زیړ واوښت د تخت خواته یې ورغلم پر ځمکه کښیناستم زارۍ مې کولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خدای ته وګوره که زه یې له کار وویستلم نو زه به څه کوم لا خو د راتګ قرض راباندې پاتې دی د بیرته تګ پیسې به له کومه کړم؟ اوس چې زړه درباندې مئین شو زما ګناه څه ده؟ او ما خو ندي ویلي چې ته هم باید حتماً راسره مینه وکړې خو دې زړه خبره مې وه درته ومې کړه

وزیرې یې سر کمپله کې پټ کړ ویې ویل:
- چې تر سهاره هم غذر وکړې نه دې بښم

ما همداسې ورته عذر کولو، خوب راباندې راغی د تخت په څنډه مې سر ایښی و ویده شوی وم، سهار مې سترګې خلاصې کړې لږ څه ناوخته شوې وه وزیره یې په ځای کې نه وه تللې وه، په شا مې یوه کمپله را پرته وه
ژر ژر ولاړم ځان مې تیار کړ هوټل ته په منډه ورغلم ما فکر کولو اوس به کډه را په شا کړي خو چې ورسیدم بهرام کاکا وویل:
- زویه ولې دې ناوخته کړه ژر ورځه نن پیرودنکي ډیر دي.

پوی شوم چې کاکا ته یې څه نه دي ویلي، د کار یونیفورم مې واغوست، پخلنځي ته دننه شوم وزیره دریدلې وه، زه یې ولیدم ژر ووتله، ځان راته ډیر بد ښکاره شو، ټوله ورځ همداسې تیره شوه، د غرمې ډوډۍ وخت و، ټولو پخلنځي کې ډوډۍ خوړله زه ورغلم، وزیرې ولیدم ډوډۍ یې پریښوده همداسې ولاړه، ټولو راته برګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

برگ کتل ما هم ډوډۍ ونه خوړله، کاري وخت په خلاصېدو و لاړم ترځو کالي بدل کړم کله چې را ووتم وزیره کور ته تللې وه، بهرام کاکا ته مې وویل:

- کاکا! زه نه غواړم یو انجلۍ سره یو ځای واوسم

کاکا راته رډ رډ وکتل ویې ویل:

- ولې؟

- بس خوند نه راکوي هغه به زما د خاطره په عذاب وي، یو هلک سره یوځای اوسیدل انجلۍ ته سخت دي

کاکا غلی شو، لنډه شیبه وروسته یې وویل:

- چې داسې ده ورشه خپل کالي دې راوړه همدلته ویده کیږه هوټل هسې دې شپې بند وي، زما به هم زړه ډاډه وي چې هوټل کې یو څوک شته

د هوټل یو بل کاریګر ته مې ورغږ کړ ومې ویل:

- خیر ده ورشه زما کالي بیک او چارجر راوړه زه نور دلته اوسیږم

هغه ولاړ زما بیک او چارجر یې راوړ، شپې او ورځې تیرې شوې زه دې وزیرې غم اخیستی وم او وزیرې به ګُمان کولو چې دا بد هلک دی، دې خبرو مې زړه اوبه اوبه کړی و، ۱۵ ورځې تیرې شوې که پخوا هغې رانه مه اړولو اوس ما داسې کول نه مې غوښتل زما په کتلو ورته ستونزه جوړه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپاړسمه ورځ وه، پخلنځي کې مې لوښي مينځل وزيره راغله بې له څه ويلو يې د لوښو مينځلو کې راسره مرسته پيل کړه يو قاب باندې يې د صابون په ځګ په انګريزۍ راته (ساري) وليکل زړه کې مې د خوشحالۍ زلزله وشوه د خوشحالۍ له امله مې بدن شان رپيدو، خو ضد مې وکړ قا ب مې راواخيست ومې مينځلو ځان مې داسې ونيولو چې ګواکي هيڅ يې کيسه کې نه يم، پوی شوم چې خپه شوه، سر يې ښکته واچولو لاړه...

د همغې ورځې يو ورځ وروسته سهار وخته هوټل ته راغله خپل يونيفورم يې واغوست زه ناست وم چای مې څکلو نور هيڅوک لا راغلي نه وو، وزيرې له ځان سره په زوره ويل:

- مينه خو داسې نه کيږي، انجونې ناز کوي، او بل په يو دم داسې خبره چې هرچاته څوک وکړي، نو نه يې مني، خو خلک چيرته پوهيږي؟

ما هم وويل:

- څوک چې چاسره مينه نه لري، نو نه لري خو مينې ته درناوی ښه شی وي، چې هرچا ته تروش تندی ونيسي زړه يې خپه کيږي

هغې بيا وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ځوک چې مئين وي بيا معشوقه يواځې نه پرېږدي، بې غيرتو غونډې ترې تښتي نه، نظر نه غلا کوي ترې، خو خلک هسې وايي چې مينه لرم

ومې ويل:
- پرېږده يې...

چې يو دم راغله په ځمکه کښيناسته له لاس يې ونيولم، غټې سترګې يې اوښکو ډکې وې ويې ويل:
- تا خو به ماته وخت راکړی و، لومړی کس وې چې د خپل فکر مې درته کولو، تا هم پرېښودم، اوس به زه په هيچا باور نه کوم

ومې ويل:
- ما هيڅوک ندي پرېښي د خلکو له چلند همداسې ښکاريدل چې بايد يواځې پرېښودل شي

غلې ناسته وه په ژړغوني غږ يې وويل:
- تا زه بيا يتيمه کړم!

ژر مې را پورته کړه له لاسو مې ونيوله په ژړا کې مې وويل:
- ليونۍ يې! زه تاته د پلار مور د هرڅه مينه درکوم، پام چې بيا داسې خبره ونه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلکه غیبړه یې راکړه، ژړل یې ما هم پرېښودل چې زړه یې تش شي، خپل نرتوب رانه هیر و، یوځای مې ورسره ژړل چې یو دم مې له غیږې لرې شوه

ومې ویل:

- اوس بیا څه وشول؟

په سترګو یې راته اشاره کوله ومې ویل:

- ولې ګونګۍ شوې؟

چې بهرام کاکا غږ وکړ:

- ښه نو دا خبره وه چې مجنون او لیلا دومره ورځې ګونګې وو؟

دواړو سر ښکته اچولی و، بهرام کاکا وویل:

- راشئ کینئ!

کښېناستو بهرام کاکا وویل:

- ما خو ستاسو ټولې خبرې واورې، نو تاسو واده ولې نه کوئ؟

ژر مې وویل:

- نه کاکا واده خو به کوو، خو زه باید کورنۍ ته خبر ورکړم لږ وخت به صبر وکړو ترڅو نور هم یو بل وپیژنو نه غواړم چې بیا زموږ د ستونزو په سر بله فاطمه نړۍ ته راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وزيره مُسکۍ شوه ويې ويل:
- زه يې منم، خو شکر ما هوښيار انسان سره مينه کړې

کاکا ترخه مُسکا وکړه ويې ويل:
- شرميږئ نه! زما مخ کې مو د مينې خبرې شروع کړې

پخلنځي ته ولاړو، دواړو عجيب احساس کولو غلي وو، ما وويل:
- پام چې څو ژوندۍ يم بيا ځانته يتيمه ونه وايې، پوهيږم د پلار مينه دې نده ليدلې خو که پلار او مور دې ژوندي هم واي وروسته تر واده تر چې څوک تر مرګه درسره وي هغه خاوند دی او خاوند به زه وم

وزيرې وخندل...

ماښام کيدونکی و، کاري ورځ په ختمېدو وه وزيرې ته مې وويل:
- نن وختي مه ځه وروسته دې زه تر کوره رسوم
- ولې؟ او ته بيرته کورته راسره نه ځې
- نه ليونۍ اوس نو چې ترڅو واده ونه کړو يوځای نه شو اوسيدلی او بل چې اوس مه ځه کار درسره لرم
- خو څه کار؟
- پوهه به شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیاره خوره شوه، پیرودونکي کم شول، موبایل مې را واخیست پر واټسپ مې کور ته ویډیو کال وکړ وزیره مې څنګ ته ناسته وه مور سره مې خبرې کولې ومې ویل:

- ادې یو څوک درښایم

وزیرې په غوږ کې راته وویل:

- نه کیږي زه شرمیږم

مور وویل:

- څوک راته ښایې وښایه کنه

کیمره مې د وزیرې طرف ته کړه مجبوره شوه وزیرې وویل:

- سلام علیکم خاله

مور سره یې خبرې کولې مور ورته وویل:

- دا څه خاله خاله راته وایې مور راته وایه

د وزیرې سترګې ډکې شوې موبایل مې ترې واخیست ویډیو مې بنده کړه د باندې ووتلم مورته مې وویل:

- هغ له ماشومتوب د مور او پلار مینه نده لیدلې ځکه احساساتي شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موبايل مې بند کړ وزيرې ته ورغلم، غلې ناسته وه، نور څه مې ونه ويل بس تر لاس مې ونيوله کور ته مې ورسوله زه بيرته ترې راغلم...

امريکا کې د مسافرتيا په غم پوی نه شوم ځکه چې وزيره راسره وه، وخت ښه تيريدو د شپې تر ناوخته مو يو بل سره پر واټسپ ميسج کولو يوه شپه مو تر ناوخته چټ وکړ يو بل ته مو شپه پخير هم وويل نيت مې بندولو چې د وزيرې پيغام راغی ليکلي وو:
- ته خپل د فيسبوک پاسورډ (پټنوم) راته وليږه
بې له کومې پوښتنې مې د فيسبوک پاسورډ ورته وليږو او ويده شوم...

د همغې شپې سهار و، زه به تل وختي ويښيدم وروسته له لمانځه نه ويده کيدم لا د سهار رڼا پر ځمکه نه وه خوره چې د هوټل دروازه ټک ټک شوه ورغلم خلاصه مې کړه ومې ليدل چې وزيره ده ومې ويل:
- څه شوي؟ خيريت دی ولې دومره وختي راغلې؟؟

څه يې ونه ويل په تيزۍ را دننه شوه کښيناسته، دروازه مې بيرته بنده کړه څو گامه وړاندې ورغلم ومې ويل:
- اوس دا خو ووايه چې خيريت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واره يې وويل:

- هيڅ خيريت نه دی

- خو ولې؟؟

- ماته تاته څومره د ښه انسان فکر کولو خو ستا فيسبوک خو...

- ولې؟ زما فيسبوک خو څه؟

- نشم ويلی زما په خوله نه راځي واخله خپله دا سکرين شاټونه وګوره

موبايل مې ترې واخيست ومې کتل ډېر پخواني ميسجونه وو، او زما فيسبوک اکونټ پخوا زما د ملګري و، دا ميسجونه ما نه وو کړي خو د وزيرې غوصې ته مې چې کتل پوهيدم چې دا خبره نه مني، ورته ومې ويل:

- راشه وګوره

- څه وګورم؟

- دا دی فيسبوک اکونټ مې ډليټ کړ ته خوشحاله

څو شيبې غلې وه بيا يې وويل:

- اوس يې ډليټ کوې اوس به يې څه کړم؟

هيڅ مې ونه ويل ځکه غوصه وه درک کوله مې که پر ځای يې زه هم وای همداسې لا تر دې به ډېر غوصه کيدم، خير دا ورځ خو په غوصه تيره شوه خو تر ۱۱ ورځو يې راسره په سمه خبرې ونه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر واټسپ يې بلاک کړی وم، زړه مې ډېر خپه و، تر نيمو شپو به خوب نه راتلو فيسبوک مې هم ډليټ کړی و، يوټيوب کې هم يواځې غمګينې سندرې مخې ته راتلې سهار به چې را کېدو ماته به لږ لږ خوب راتلو چې راويښ به شوم سرې سترګې به ګرځيدم يو سهار د چای څکلو وخت کې بهرام کاکا وويل:
- حمزه زويه څو ورځې شوې درته مې پام دی، سترګې دې سرې وي، که څه ستونزه وي او بې خوبه وې ماته يې ووايه؟

ومې ويل:
- نه کاکا دا سترګې مې د موبايل سکرين ته په کتو کله کله داسې کيږي...
همدې وخت کې هغې وويل:
- په داسې هلکانو شک نشته نشې به کوي!

ټولو وخندل خو بهرام کاکا چې زموږ له مينځ خبر و رډ رډ يې را وکتل زه سمدلاسه له خپل ځای پاڅيدم، دا ځل زه په رښتيا ترې خپه شوم ځانه سره مې همدا ويل چې:
- که اوس داسې کوي وروسته له واده خو د خام خوري

ډيرې ورځې داسې تيرې شوې له يو بل سره مو خبرې نه کولې د شپې ۱ بجه وه يوټيوب کې مې ويډيوګانې کتلې چې د واټسپ دې ميسج شرنګ شو وزيره وه ما د ميسج پريويو بنده کړې وه يعنې ترڅو

(c) ketabton.com: The Digital Library

واټسپ خلاص نشي نه ښکاري چې ميسج کې يې څه ليکلي خو زړه مې دا څو خبرې کولې:
- که يې وګورې بيا به شک وکړي چې تر يوې بجې ويښ دی
- که دې ونه ليدو بيا هم خپه کيږي

د زړه ۲مه خبره مې ومنله ميسج مې وکتلو يو ساده ايموجي و، ما هم بيرته ايموجي ور واستوو، لنډه شيبه وروسته يې بيرته ميسج راغی پوهيږۍ څه وو؟
- ښه نو تراوسه ويښ يې، چاسره مصروفه يې، کومې يوې سره؟

ماغزو مې کار ونه کړ چې څنګه يو څو دومره بد ګُمانه کيدلای شي ما هم دې واره بلاک کړه، دا ځل مې هيڅ غوصه نشوه کنټرول...

سهار شو ۱۰ بجې وې ټولو چای څکلی و، پخلنځي کې يواځې زه او وزيره وو، زه چې ډير غوصه وم په دروغو مې موبايل را واخيست داسې تمثيل مې وکړ چې ګواکې له کور راته زنګ راغلی ومې ويل:
- هو هو مورې! بيخي مې خوښه شوه او ښه انجلۍ ده، بس نور چې ستاسو خوښه وي زما هم خوښه ده مور او پلار سره يې خبرې وکړۍ

وزيرې لوښي وينځل يوه پياله يې لاس کې يو درز يې شو دې ځمکې يې وويشته او له پخلنځي ووتله...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د هغې له داسې ځورولو ډېر خوند واخیست چې همدې وخت
کې بهرام کاکا را غږ کړ:
- حمزه زویه راشه دا لیسټ واخله دا ځینې اړین شیان دي له بازاره
یې راوړه

بازار ته ولاړم د افغاني خواړو مواد او اړین شیان ډېر په سختۍ په
بازار کې پیدا کیدل ځکه ډېر وخت ووتلو، مازدیگر کیدونکی و،
چې بیرته هوټل ته را ورسیدم دننه ولاړم، یو کس ناست و، په زوره
زوره یې خبرې کولې ویل یې:
- فاطمې! وروسته له واده به دلته کار نه کوي دا نو ښنګه ځای دی

له خبرو یې پوی شوم چې لوی کم عقل دی، له ګارسون مې وپوښتل:
- دا څوک دی؟
- نه یې خبر ولې، دا دې وزیرې دې پوهنتون ټولګیوال و، وزیرې ته
یې څو ځلې د واده وړاندیز کړی و خو نه یې منلو اوس یې منلی نن
راغلی او سبا پاریس ته ځي واده هلته کوي

له بدن مې ساه ووتله، ګونګی شوم، هیڅ ویلو ته وو، زړه مې
درزیدو دې یو ایسکلیټ پشان ولاړ وم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه شېبه وروسته بهرام کاکا راغی، هغه کس بیرته روانیدو وزیره یې تر لاس نیولې وه، زړه کې مې اور بل و خو هیڅ مې نه شوای کولای همدې وخت کې هغه کم عقل وویل:

- گورئ! ما دا دومره پیسې همدې وخت لپاره گټلې ټولو ته مې د ټکټ بند وبست کړی سبا به له فاطمې سره تاسو ټول هم پاریس ته راشئ

ولاړو...

په ما دا شپه هم سبا شوه، ژوند کې لا ډیر څه پاتې وو چې نه مې وو لیدلي

د سهار وختي بهرام کاکا راغی ویې ویل:

- زویه! ځان دې لا نه دی تیار کړی؟

- ولې کاکا؟ په څه مناسبت؟

- له مور سره پاریس ته نه ځې؟

- نه هوټل چاته پریږدو زه نه ځم

زه خو نه تللم دا معشوقې واده ته تگ ننگ ښکاریدو راته خو بهرام کاکا وویل:

- چې ته نه ځې زه هم نه ځم

نو ځکه مې ومنله ځکه د وزیرې پلار نه و، خو همدا بهرام کاکا یې لکه پلار داسې و، ومې نه غوښتل بې پلاره یې واده وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاريس ښار ته ورسيدو له هوايي ډګر ټول يو هوټل ته د اوسيدو لپاره لاړو، شپه مو هوټل کې سبا کړه عمر (زموږ همکار) دروازه را ټک ټک کړه ورغلم دروازه مې خلاصه کړه عمر وويل:

- راځه چکر ته ځو د پاريس ښار به وګورو

ومې ويل:

- نه ياره! تاسو ولاړ شئ زما سر لږ درد کوي

- ته راځه داسې چې خونې کې ځان قيد کړې نه ښه کيږې لږ تازه هوا به واخلې

ډير يې ټينګار وکړ مجبور يې کړم چې ورسره ولاړ شم، وزيره هم راسره وه ډير سيلانيان راغلي وو، د پاريس لف بريج (د مينې پُل) پر سر ولاړ وو يو هلک دا پُل نورو سيلانيانو ته معرفي کولو ويل يې:

- دا پُل تر دوه کلو د مخه له سلګونه زره قلفونو ډک و، دلته به مئينان راتلل او د پُل په يوه څنډه به يې قلف بند کړ او کلی به يې سيند ته خطا کوله له کلونو راهيسې دلته دا دود تر سترګو کيدو د نړۍ له ګوټ ګوټ ددې پُل ليدو ته خلک راتلل ځکه د لف بريج په نوم مشهور دی، خو! تير کال د فرانسې حکومت له ياد پُل ټول قلفونه لرې کړل، ځکه د قلفونو ډير وزن د پُل د غورځيدو سبب کيدلو

ددې کس د خبرو خلاصيدو وروسته وزيرې په انګريزۍ وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- شايد نړۍ هم پوهه شوې وي چې مينه هسې يو خوشي بوج دی او که په شا دې کړ غورځيږې

ټولو وخندل زه له پله څو متره ها خوا ولاړم په ښخ روان وم وزيرې ته مې کتل زړه مې درد کولو چې دا زړه هم په څه يوه نادانه مئين شو، هغه زموږ د مينې خبرې او ښې ورځې را ياديدې چې بهرام کاکا او عمر چغه کړه:
- پام کوه چې موټر دی...

نور پوی شوی نه وم

يو وخت مې سترګې خلاصې شوې صرف د يوې خونې چت راته ښکاريده د سترګو نظر مې ضعيفه شوی و، لنډه شيبه وروسته يوې انجلۍ په انګريزي ژبه وويل:
- ډاکټر صيب! راشه چې په هوښ راغی

ډاکټر راغی ځينې معاينات يې وکړل ويې ويل:
- اممم! اوږد خوب دې وکړ
ژر مې وويل:
- وزيره چيرته؟
ډاکټر وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه پوهيږم چې څوک يادوې خو ښاغلي بهرام ته مو خبر ورکړی اوس به را ورسيږي

څو شيبې وروسته بهرام کاکا راغی ډيره خوشحاله ښکاريدو ومې ويل:
- وزيره چيرته؟ واده يې تير شو؟

کاکا غلی و، هيڅ يې نه ويل، بيا مې وپوښتل:
- کاکا ولې څه نه وايې؟

لنډه شيبه وروسته کاکا وويل:
- ديارلس مياشتې شوې چې کوما کې يې، وزيرې چې واده کړی بيا ترې خبر نه لرم

سر مې راباندې وگرځيد، له لاس مې کنول لرې کړ او له ځای مې پاڅيدم ډاکټرانو کلک نيولی وم چې تراوسه نه يې ښه شوی خو زما مخه چا ونشوه نيولای ولاړم...

له روغتون ووتم، کاکا راپسې راغی ومې ويل:
- گوره کاکا تا پر ما ډير احسانونه کړي نن مې هم مخه ونه نيسي
کاکا په ژړغوني غږ وويل:
- نه زويه مخه د نه نيسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له جېب یې یو کاغذ را وویست ماته یې راکړ ویې ویل:
- آخر ځل مې چې له وزیرې سره خبرې کړې وې دا پته یې راکړې وه واخله که یې له دې پیدا کړې
- مننه کاکا

روان شوم چې کاکا بیا غږ وکړ راپسې، ودریدم کاکا خپل ماسټر کارډ راکړ ویې ویل:
- واخله په تش جیب روان یې له همدې یې مصرفوه، کوډ خو یې درته زده دی
کاکا ته مې غېږه ورکړه او مننه مې ترې وکړه...

وروسته له څو ساعتونو له امریکا پاریس ته ورسیدم، تم نه شوم همغې پتې ته ورغلم کور باندې قلف پروت وو یو شیبه ودریدم چې یو کس را غږ کړ:
- څوک د پکار دي؟
- دلته یوه انجلۍ اوسیده یو کال مخکې یې واده کړی و
- دا ځای خو ډېر وخت شو تش دی

ناهیلی ترې روان شوم...

پاریس کې مې هیڅ ځای پرینښود هرځای مې وکتله خو وزیره نه وه، پیدا مې نه کړه، خو ژوند کول مې هم نشوای پریښودی، مجبور

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم بیرته امریکا ته لاړ شم د بهرام کاکا احسان مې باید ادا کړی وای...

هوايي ډګر ته ورسیدم، د وزیرې یادونو کې ډوب وم د پاسپورټ او ټیکټ د چک کولو لپاره قطار کې ولاړ وم، پام مې نه و چې نوبت زما دی یو غږ مې واورید:

- ښاغلیه! وخت مه ضایع کوئ، خپل پاسپورټ او ټیکټ راکړئ

مخ مې ور واړوو، په ځان پوی نه شوم د هوايي ډګر هغه کارکوونکې وزیره وه، ځای پر ځای ولویدم بې هوښه شوم، نه پوهیږم ولې خو شاید ضعیفه شوی وم، څو شیبې وروسته مې سترګې خلاصې شوې پر یوې څوکۍ پروت وم، ځان مې سیده کړ کښیناستم لنډه شیبه وروسته وزیره راغله یو بوتل اوبه یې لاس کې وې، څنګ ته کیناستله، اوبه یې راکړې، مننه مې ترې وکړه خو غلې وه هیڅ یې نه ویل هغه زما وزیره ماته نه ښکاریده بس په زړه مې زور راوست او ومې ویل:

- څنګه یې؟ خاوند دې څنګه دی؟

غلې وه څه یې ونه ویل بیا مې وپوښتل:

- ولې څه نه وایې؟

په ژړغونې غږ یې وویل:

- زه یې پریښودم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيڅ مې ونه پوښتل چې ولې يا دې څه لپاره له لاس مې ونيوله ويې ويل:

- څه کوې څه وشول؟

- پاسپورټ دې درسره شته؟

- هو خو ولې؟

- راځه نور ځو نور بدې ورځې خلاصې شوې

اوس يوځای يو، واده مو وکړ لومړيو کې وزيرې ځان ګرم ګڼلو خو اوس همغسې شيشکه ده، يوه لورکۍ لرو نوم يې مينه دی ډېره خوږه ده، د بهرام کاکا ټول قرضونه خلاص شول خو احسان به يې کله ادا نشم کړلای، اوس خپل کور لرو يو کوچنی ريسټورانټ مو جوړ کړی دې د واه ټېسټ

(ډبليو.اې.اېچ) په نوم مانا دا چې وزيره اېنډ حمزه، خوشحاله يو همدا هرڅه ده، باقي به الله خير کوي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــــــای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library